

PĚSTOUNOVI | vydává RKC Chaloupka | čtvrtletník | KVĚTEN 2017 | ZDARMA

Objevený David Stypka

Kůň jako terapeut

Zaklepejte na Chaloupku

Milí čtenáři,

v posledním měsíci jsem se měla možnost díky projektu Erasmus+ potkat s našimi partnery a nyní mohu říct již přáteli z Turecka, Litvy a Belgie - právě v belgickém Gentu. Když jsme vystoupili v Bruselu na letišti, tak jsem si říkala, kolik různých kultur, národností a mentalit se potkává na jednom místě. Jak jsou všichni nejen pestří, ale také obrovsky zranitelní při tom hromadném hemžení. Přesto jsem se v takovém prostoru cítila jak ryba ve vodě.

Stejné pocity mne provázely i po celou dobu pobytu v Gentu. To město mě úplně očarovalo. Historie z něj číší na každém kroku a já začala používat svůj mobil více k focení než k chatování. Místo stvořené k emocím. Prostor, kde lidé nejezdí v plechových krabicích a nezuří při nedání přednosti. Cestují na kolech a jsou pořád v osobním kontaktu. Ale díky té "nahotě" mohou víc vnímat duši města, která se jim nabízí. To všechno dohromady s tureckými, litevskými a belgickými přáteli udělalo moc dobře mojí duši. Duši, která má blízko zejména k toleranci, k lidskosti, srdečnosti a vidění světa spíše v těch hezčích a mnoha barvách. Ač to může znít pateticky, jsem ráda, že jsou na světě taková místa a že z nich mohu chvilku něco v sobě nosit. A třeba i převzít domů a třeba i někomu předat.

Vaše Edita

Férový, empatický, kreativní. To je Malý svět na Slezské

Malý svět není školka, je to dětská skupina.

Před časem jsme hledali vhodné místo v dětském kolektivu pro našeho tříletého syna. Měli jsme štěstí a natrefili na dětskou skupinu s názvem Malý svět na Slezské, která je odloučeným pracovištěm Rodinného centra Chaloupka, kam před lety docházela naše dcera.

Malý svět na Slezské je místo pro ty nejmenší, kteří vyrážejí z rodičovské náruče do prvního dětského kolektivu. Na výběru zařízení a personálního obsazení nám velmi záleželo. Dětská skupina pojímá menší počet dětí, jsou zde zkušené paní učitelky a pan učitel. Jsou to kreativní lidé s báječným přístupem k dětem. Fé-

rovým a rozumným. Prostory jsou nově zrekonstruované, přímo na míru dětem, včetně sociálního zařízení. Oceňujeme jako rodiče také možnost bezproblémového parkování.

Velmi se nám líbí tvořivé aktivity pro děti, kdy různými technikami prozkoumávají možnosti své fantazie. Oceňujeme také výlety do RC Chaloupka, návštěvy dětských hřišť či přilehlého parku.

Syn se adaptoval na prostředí i děti velmi dobře. Věříme, že také díky empatickému přístupu všech zainteresovaných. Ráno se těší za dětmi a na nová dobrodružství.

Rodiče Bernard

Co je Malý svět na Slezské

- školka v režimu dětská skupina • pro děti ve věku 2-6 let
- kapacita 12 dětí • otevřeno pondělí až pátek 7-16.30
- adresa: Bohumínská 1082/72, Slezská Ostrava

Vydalo: Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z. s., Repinova 19, 702 00, Moravská Ostrava. Redaktorka: Jana Fabianová.
Grafická úprava: David Stypka. Redakční rada: Edita Kozinová, Jana Fabianová, David Stypka. Kontakt: redakcechaloupka@gmail.com.

Vychází čtvrtletně zdarma za podpory:

Neobyčejná neškolka pro tucet dětí

Malý svět na Slezské není obyčejná školka. Vlastně to vůbec není školka.

Je to dětská skupina čili parta dvanácti dětí a tří dospěláků, kteří si dohromady rádi hrají, tvoří a řadí. A funguje ku spokojenosti dětí, rodičů i autorky nápadu a ředitelky RKC Chaloupka Edity Kozinové.

Proč Malý svět na Slezské vznikl?

Je to doplnění komplexní služby Rodinného a komunitního centra Chaloupka. Profesionální forma péče o malé děti, pomoc maminkám, které se potřebují vrátit na trh práce – což není snadné, když má člověk malé děti, nedělá nic jiného, než o ně pečuje, a nemá na nic čas.

Jak dlouho trvaly přípravy?

Asi devět měsíců, bylo velmi náročné splnit kritéria dětské skupiny, abychom získali pověření Ministerstva práce a sociálních věcí. Obtížné bylo zajistit a zrekonstruovat prostory podle všech pravidel, na kterých trvá hygiena – počínaje rozměrem, přes vybavení, až po výšku umyvadel pro děti. Druhá zásadní věc byla zajistit odborný personál. Museli to být buď pedagogové, nebo sociální pracovníci.

Jaké jsou podmínky přijetí? Musí už dítě něco umět?

Musí mít zdravotní prohlídku, očkování. Umět v podstatě nic nemusí, jen mít nějaké základní návyky. Holky děti i přebalují, pomáhají jim s jídlem a se vším, co je potřeba. Pokud rodiče chtějí nechat dítě ve školce spát, mělo by být na odpovídající úrovni, ať nebudí ostatní.

Natálie Bernard je spokojená máma, její syn je v Malém světě rád.

Vládne tu pospolitá a tvůrčí atmosféra.

Platí se za pobyt?

Školka jako taková je zadarmo, platí se pouze příspěvek na materiál 300 – 500 korun měsíčně, ale není to školkovné.

Kdo se o děti stará?

Mgr. Tereza Polachová - vzdělání a praxe v sociální oblasti - vedoucí školkovného provozu, Mgr. Kateřina Mrtýnková - pe-

Navštěvovat je mohou děti od dvou do šesti let.

dagogické vzdělání a praxe, Mgr. Jakub Neubauer - praxe a vzdělání v sociální oblasti. Máme příjemný mladý kolektiv, který si rodiče chválí.

Co v Malém světě čeká na děti?

Denně výchovně-vzdělávací program hrou, kreativní program - výtvarná, hudební činnost, procházky ven, příjemné prostředí, vlídný personál, individuální přístup.

A co mohou čekat rodiče?

Podporu při obnovení uplatnění na trhu práce, pomoc při výchově dětí, hlídání dětí, individuální přístup.

Vaše další plány s Malým světem?

Pokusíme se ho udržet i po uplynutí doby realizace projektu, ten je schválený a financovaný na dva roky – do 31. srpna 2018. (joh)

Žužužu a mám tři děti, vtipkuje objevený David Stypka

Pěstounovi by bez něj nebyli, jací jsou. David Stypka jim coby grafik a sazeč dává tvář. A u toho pořád tak trochu překvapeně sleduje, jaký švuňk nabírá jeho muzikantská dráha. S kapelou Bandjeez mu koncem dubna vyšlo nové album neboj., on sám je nominovaný na objev roku v cenách Anděl. „Vůbec nevím, jak na to akademici přišli. Vydali jsme vloni jen EP, spekulovalo se, jestli vůbec můžu být objev. Ale asi si toho všimli. Objev roku nám může pomoci, že budeme víc hrát,“ věří sedmatřicetiletý muzikant a táta tří dětí z Podbeskydí.

S Davidem (v popředí) hraje v Bandjeez zleva: Maro Zeman, Pavel Sotoniak a Matěj Drabina.

Hraje vás první rádio, Radiožurnál. Co to pro tebe znamená?

Totéž jako nominace na objev roku. Zadostiučinění. Údiv, že to jde. Radiožurnál pomáhá. Jiná rádia zatím vyčkávají. Já budu pro některá česká rádia vždycky trochu špatně. Ona vytvářejí subrealitu, že je všechno super, všichni jsou šťastní, všude je pohoda. Tak je jasné, že mě nechtějí moc hrát.

Ale třeba Jeleny hrají. Jeli jsme s nimi turné, zaměřil jsem se víc na jejich texty a ty jsou vlastně dost morbidní: zabil jsem v lese jelena, třeba. A rádia to rotují. Když jim nikdo neřekne, že je ten text smutný, tak si toho možná ani nevšimnou.

Jak se stalo, že se ti v sedmatřiceti začalo muzikantsky dařit?

S Bandjeez jsme v roce 2014 natočili desku Čaruj. Obsazení v kapele se furt měnilo, odehrály se nějaké personální turbulence a najednou jsem se díval, že mám úplně jinou kapelu. Že z původní sestavy se mnou zůstal jen bubeník. Vzal jsem Ostraváky, nejvytíženější muzikanty, na kterých stálo asi osm kapel, a ukázalo se, že se sešla sestava, která je neobvykle dobrá: původní bubeník Matěj Drabina z Frýdku a Maro Zeman a Pavel Sotoniak z Ostravy.

Bylo to vidět hned na první zkoušce. Sedli jsme si a řekli si, že to zkusíme začít dělat opravdu pořádně. Začali jsme makat, zkoušet, písničky jsme rozebrali na atomy, ideově i muzikantsky. Pak jsme začali točit desku, natočili ji, smíchali, zmasterovali a já jsem ji celou vyhodil. Desku za bezmála dvě stě litrů jsme poslali do stoupy.

Proč?

Neposlouchalo se to dobře. Nebylo tam, co jsem tam chtěl mít. Ještě než jsem ji vyhodil, slyšel ji ale vydavatel Martin Červinka. A že se mu líbí. Podepsal jsem s ním smlouvu a začali jsme točit tu samou desku znova. Byla to zpočátku příšerná práce, už předtím jsme ty písničky stokrát předělávali. Čím dál víc se to ale posouvalo někam, kde mě to začínalo hodně bavit.

Takže je deska nová. Po dvou letech práce.

Jmenuje se neboj. S malým písmenem na začátku a tečkou na konci.

Název jsem vymyslel asi před třemi lety. To slovo rezonovalo v té době trochu jinak – tehdy bylo poměrně překvapivé říkat lidem, že se zbytečně obávají, že strach sám o sobě je víc problém, než to, z čeho ten až hysterický strach měli. A deska je nakonec durch o strachu. V mnoha jeho podobách. Snažil jsem se název aktualizovat, vymyslet nějaký přílehavější pro přeci jen trochu pozměněnou atmosféru, ale ukázalo se, že pro mě

Nejmłodšímu Kristiánovi jsou čtyři měsíce.

v podstatě neexistuje jiná volba, než ho pojmenovat neboj.

Loni v listopadu mi píše známý, že písničkář Cermaque dělá kampaň na svou desku Neboj. Přitom jsme desku už předtím promovali, jméno padlo v rozhovorech... Jen se to k němu nedoneslo. Píšu mu, že se sice neznáme, ale že jsem se doslechl, že chce stejný název desky jako my. On se zamyslel a odepsal, že si myslí, že je to fajn, když vyjdou dvě desky se stejným názvem. Pochopil jsem, že s tím nehnu, a nechal jsem to tak. Nakonec ji stihl vydat ještě dřív než my. Snad se v tom lidé vyznají.

Ale ten syndrom kolektivního vědomí na nás útočí poměrně vehementně. Máme na desce i píseň Dobré ráno, milá. Poprvé jsem ji hrál snad někdy před dvanácti lety a teď ji se mnou na desce zpívá užasně Ewa Farna. A Tomáš Klus v lednu vypálil Dobré ráno. Nevím, můžu si taky něco nechat pro sebe?

Je to i osobní neboj? Je čas být muzikant a nebát se toho?

Možná jsem začal psát texty otevřeněji. Pro mě musejí mít integritu se mnou samým.

A klip?

Natočili jsme Vrány taky. Byla to taková stížnost a potřebovali jsme klip, který nebude doslovný, bude to jen zhruba opisovat. Dělal jsem titulkovou písničku na valašský film Děda, na text Michala Horáčka, ten ho udělal z valašského slovníku. Tam jsem se potkal s partou kolem Marty Gerlíkové Santovjácové. Vydupala s kamarády film ze země, z ničeho, šílená energie. Tím jsem se seznámil se štábem, vymysleli jsme hrubý scénář, naptali klučíky z fotbalového oddílu v Dobré, aby to sehráli. Přšelo, bylo to strašné, děcka málem umrzla, ale klip je to pěkný.

Jen to zase skončilo u mě. Já mám ten problém, že chci všechno kontrolovat a vlastně i dělat. Totéž obal na desku. Měl ho dělat známý ostravský výtvarník. Udělal návrh, poslal ho a já jsem mu řekl, že to nejde. Obraz je fajn, ale v kombinaci v naší muzikou to nefunguje. Tak jsem vzal naši fotku, promo ve věcech z barrandovského fundusu a udělal jsem obal. Kluci v kapele už se smějí, že stejně vždycky všechno skončí u mě. A mají pravdu, protože stejná situace se zdá se bude opakovat i s novým klipem na písničku Lásky není.

Co znamená název kapely – Bandjeez?

To nechceš vědět.

Chci.

Vznikali jsme jako kapela pozvolna v Arnoštu, to je hudební hospoda ve Frýdku-Místku. Jamovali jsme, hráli, chodil tam kontrabasista, který se vyznačoval tím, že když se napil, začal vytahovat cikánský slang. V něm popisoval intimnosti ženského i mužského těla. A my dodneška vedeme spory o tom, jestli je bandžíz ženské nebo mužské pohlavní ústrojí. Ale v angličtině mně to přišlo fajn, je to něco jako kapelní výstřik, výstřik kapely. V rozhovorech to vždycky nějak zmluvíme. Že je to zkomolenina. Erupce talentu nebo tak něco.

Pojďme od muziky k dětem. Jaký jsi táta?

Teď aktuálně trochu bídny, nebyl jsem skoro měsíc a půl doma, vždycky jen na chvíli, a to jsem zase pracoval. Jak skončilo turné s Jeleny, přijel jsem domů a dělal souběžně troje noviny. A Mašek, Matyáš, je mu pět a je po mně – cífa a trošku cholerik, mi to dal sežrat. Přišel, že se stěhuje někam, kde na něj budou mít čas, ale že bude chodit i za mnou, protože mě má rád. Den jsem to rozdýchával, protože tohle je vážně to poslední, co chce táta slyšet od svého syna. Sejmulo mě to a vymýšlel jsem, co s tím. Musím s ním někam vyrazit a být s ním sám.

Když můžu, tak jsem s dětmi. Občas se na mě zlobí, že jsem málo doma, trvá to pár dní, než si zvyknou, a já nezřídka jedu zase pryč.

Jak to zvládá žena?

Partnerka, Katka, to zvládá obdivuhodně. Popravdě ani nevím, kde na to

Matyáš a Tereza už jsou partáci.

všechno bere sílu. Obdivuji ji a závidím jí zároveň. Myslím, že vůbec nepřeháním, když řeknu, že kdyby nebyla se třemi dětmi tak v pohodě a tak moc mi nefandila, měl bych velký problém skloubit muziku a rodinu.

Graficky připravuješ Pěstounovy, jak vnímáš pěstounství?

Jako mladý hlupec jsem si docela dlouho říkal, že bych asi neměl mít děti. Že bych se vůbec neměl množit, že budu rád, když se zvládnou postarat sám o sebe. Zároveň jsem ale hodně přemýšlel o dětech v dětských domovech. Přišlo mi logické si dítě osvojit – je tolik dětí, které nikoho nemají... Myslím, že u pěstounů to bude podobně. Co můžeš udělat lepšího? Je to přirozené a taky je to fajn, že to někdo dělá. Zaplat' pánbůh.

Jenomže pak najednou žužužu – a mám tři svoje.

Jak to pojmenovat? Dobro? Lidskost?

Nikdo nedělá nic pro nikoho. To je logické tvrzení, kterému stoprocentně věřím, jen se špatně a dlouho vysvětluje, když s ním někdo nesouhlasí. Je fajn, že to někdo dělá, ale jaká je motivace a jestli to je hrdinství? Nejsem si tím vůbec jistý. Myslím, že to těm lidem zpátky něco dává. Hodně.

Máš tři vlastní děti, tak na ty z dětského domova už asi nedojde.

Už teď mám pocit, že jsem s dětmi méně, než bych chtěl. A domluvili jsme se, že ty tři zatím malé, ale už poměrně svérázné osobnosti jsou akorát.

Co plány, radosti, vyhlídky. Na co se těšíš, těšíte?

Co se muziky týče, těším se na to, až si deska bude žít vlastním životem a uzavře se tříleté období, kdy jsme na ní dělali. Doma se těšíme, až se to ustálí, je to teď divoké. Víme, proč to děláme – táta si chce dělat, co ho baví. Katka to chápe a to je požehnání. Sdílí to se mnou a je ráda, že se věci teď dějí o řád vyšší rychlostí.

V létě pojedete festivaly?

Mohli bychom hrát i dvakrát víc, ale je toho poměrně dost. Je velká pravděpodobnost, že ještě něco přibude, už teď se to léto poměrně zajímavě plní. Těšíme se na festival v Banátu, v Rumunsku. Byli jsme tam i vloni, byla to láska na první pohled. Oboustranná. Jedeme vlakem, v něm se bude hrát a je tam i kuřácký vagon, což bude krásná nostalgická vzpomínka. Nemůžu se dočkat.

Jana Fabianová

Foto: Jiří Štarha, Lukáš Dvořák,
David Stypka a Katarína Orešanská
Foto na obálce: Jan Nožička

David Stypka

zpěvák, muzikant, sazeč

- ▶ rodák z Dobré na Frýdecko-Místecku, kde žije i dnes
- ▶ po gymnáziu ve Frýdku se stal novinářem, působil jako redaktor ve zpravodajském týdeníku Frýdecko-Místeko, později v Karvině a v týdeníku Ostrava. Odtud přešel na místo obchodního ředitele do firmy, která vyráběla svíčky. Později si otevřel prodejnu se svíčkami a ezoterickou literaturou, ta zkrachovala. Následoval prodej indického zboží po hudebních festivalech. Pak se znovu vrátil k novinám – coby novinář a editor Moravskoslezských listů. Dnes je sazečem navolné noze, pravidelně připravuje kvydání například týdeník Horizont či Těšínské listy.
- ▶ jeho hudební kariéra začala ve 12 letech, kdy poprvé koncertoval, poté působil ve vlastních kapelách MGH, Najzar, bavil se sólo Youtube projektem Wake Up Songs i účastí v improvizaci přednesové soutěži Slam Poetry. Před pěti lety dal dohromady seskupení Bandjeez. V roce 2014 vyšla deska Čaruj, na jaře 2016 čtyřpísňové EP Jericho a letos 28. dubna nová deska neboj. Koncem loňského a počátkem letošního roku absolvovali Bandjeez společné turné s kapelou Jelen. David Stypka je nominovaný na cenu Anděl v kategorii objev roku.
- ▶ s partnerkou Kateřinou má tři děti: Matyáše (5), Terezu (3) a Kristiána (4 měsíce)
- ▶ koníčky: hudba, knihy, alternativní medicína, vaření

Autisté + koně = velká porce radosti

Čerstvou jarní loukou obchází sešlá pětčlenná parta: temperamentní hnědák Flag, na něm osmiletá Leontýnka a s nimi tři dospěláci – Veronika, která vede koně, asistentka Mirka, která komunikuje a jistí Leontýnku zleva, z druhé strany pro jistotu ještě táta Vladimír.

Na koňském hřbetě se dějí divy.

Terapie na koňském hřbetě je každotýdenní radost, která dětem s autismem i jejich rodičům pomáhá k dobré náladě. Ve čtyřech stájích okolo Ostravy se každý pátek a sobotu několik dětí vyhoupe na koně - ostravský spolek For Help, který terapii organizuje, tomu roztomile říká Mazlení s koníky. „Není to jen o tom, že se děti povoží na koni. Taky koně vyčistí, pak s ním jdeme ven, chodí z kopce do kopce – udržují rovnováhu, nebo koně vodí, lonžují, někdy jdeme do kruhovky nebo dokonce do lesa. Běžná lekce trvá čtyřicet až šedesát minut,“ pojmenovává ředitelka spolku Miroslava Biegunová, co všechno jejich Mazlení znamená.

Osmiletá slečna na Flagově hřbetě se mezitím všemožně naklání. Kůň trpělivě vyvažuje měnící se těžiště a vykračuje kupředu. Leontýnka nemluví, její diagnóza zní autismus-těžká mentální retardace. Přesto umí dát jasně najevo, že se jí u koní moc líbí: „Ukáže doma na obrázek koně nebo ukáže ve znakové řeči kůň – a jde se,“ popisuje její táta Vladimír Cigánek.

Koní pro Mazlení má For Help celkem osm, šest si pronajímá a dva patří přímo spolku – Flag a Advokát. Oba bydlí ve stáji Merko, v Mlýně u vodníka Slámy v Háji ve Slezsku-Lhotě. „Koně jsem kdysi koupila dceři Veronice, když na ni šla puberta. Ona autistka není, ale viděla jsem, co se mezi ní a koněm stalo. Byla dřív dost

roztěkaná. Kůň zklidňuje. Učí zodpovědnosti, správnému držení těla. Umožňuje být v přírodě, v kolektivu,“ popisuje Miroslava Biegunová.

Absolventka rodinné školy a někdejší pečovatelka tehdy ještě netušila, že ji koně nasměrují k autismu. Když zakládala sdružení For Help, myslela, že bude sloužit hendikepovaným dětem obecně. Ale pak se potkala s Lukášem - klukem z rodiny její kolegyně. Věnovala energii tomu, aby se v autismu zorientovala, a dospěla k logickému propojení: autistické děti + koně = radost. Dělá to už pět let a dává jí to čím dál větší smysl. „Kromě Mazlení s koníky děláme pobyty pro autistické děti a jejich rodiny na ho-

rách i u moře. Taky příměstský tábor, workshopy, přednášky,“ rozvádí zacílení For Helpu.

Spolu s rodiči se raduje z úspěchů, které přicházejí. Z pokroku, kde už se žádný nečekal. Třeba jako u pětiletého Davida, který mezitím vystřídal Leontýnku v sedle. „On zvířata nemusí, ale u koní je mnohem klidnější. Dokonce výská radostí,“ říká jeho máma Zlatuše Juránová.

Výlet ke koním je jejich pravidelným rituálem. A zdaleka tu nejde jen o kratochvíli pro dítě. „Je to terapie i pro rodiče. Hlavně když dítě pokročí a naučí se něco nového. Rodiče nestačí koukat, co všechno jde – i věci, o kterých si mysleli, že jejich děti nikdy nedokážou. Že se nestanou,“ povídá šéfová For Helpu. Dceru Veroniku mezitím vystřídala u otěží a funguje jako vodič koně. „Autisté mě naučili trpělivosti. A taky nelhat, to oni vycítí a jsou z toho pak nervozní. A být v klidu. Když k nim člověk přistupuje, měl by být vyčištěný od jiných myšlenek. Naučila jsem se, že nemám posuzovat, odsuzovat. A že nic není nemožné,“ doplňuje Miroslava Biegunová.

Autistických dětí, které týden co týden přicházejí za koňmi, má spolek For Help dost, zájem převyšuje možnosti. Co by ale přivítali, jsou sponzorské peníze a taky asistenti, bez kterých Mazlení s koníky provozovat nelze: „Peníze potřebujeme právě na asistenty, i když ti fungují téměř jako dobrovolníci, dostávají jen stokorunu na hodinu. U složitějších dětí potřebujeme, aby to byl dobrý odborný asistent. A měl péči o autistické děti v srdci. Obecně je potřeba, aby byli asistenti empatictí, to je v autismu základ. Dobré je, aby to byl někdo, kdo rozumí koním, a hodí se fyzická – přeci jen člověka klidně čtyři hodiny v kuse chodí.“

Snem Miroslavy Biegunové je postavit v Ostravě autistům komunitní centrum se zahradou, kde by bylo místo i pro koně. „Pro autisty je toho opravdu málo. Neexistuje například chráněné bydlení a rodiče mají velký strach, co bude jednou s jejich dětmi. Aby je nezavřeli do blázince,“ vysvětluje.

Jana Fabianová

Chcete být dobrovolníkem a pomáhat při Mazlení s koníky?

Napište na m.biegunova@forhelp1.cz nebo zavolejte na 607 026 377.

For Help

- ▶ ostravský spolek pomáhající dětem a dospělým s autismem
- ▶ adresa: Porubská 673/74, Ostrava-Poruba, 708 00
- ▶ ředitelka Miroslava Biegunová

Zleva: Vladimír a Leontýnka Cigánkovi, hnědák Flag, Miroslava a Veronika Biegunovy.

Součástí Mazlení je i starost o koně.

Kontakt se zvířaty a pobyt v přírodě dělá dobře dětem i jejich rodičům.

DĚTI O SOBĚ

BAVILA BY MĚ ZEDNIČINA

Jmenuji se Tomáš a je mi 15 let. Chodím do šesté třídy základní školy v Ostravě. Mám šest sourozenců. S těmi ale nebydlím. Pouze s jedním bratrem jsem v pěstounské péči. Vyrůstáme u naší tety téměř odmala. Rád hraju fotbal a chodím ven s kamarády. Fotbal je mým největším koníčkem. Když jsem byl mladší, chtěl jsem být profesionálním fotbalistou. K mým fotbalovým vzorům patří Cristiano Ronaldo a Neymar. Já ale fotbal nikde závodně nehraju. Když jsem byl malý, učila mě kopat teta, která kdysi fotbal hrávala. Dnes hraju hlavně venku s kamarády. Rád bych chodil do nějakého sportovního klubu trénovat. Teď je ale důležité hlavně učení. Až dokončím základní školu, chtěl bych se vyučit zedníkem. Myslím, že by mě zedničina bavila a že se v ní dají vydělat dobré peníze, kterými bych mohl uživit budoucí rodinu.

Tomáš Červeňák

JEDNOU BUDU MÍT BÍLOU ČIVAVU

Jmenuji se Natálka a mám dvanáct let. Chodím do šesté třídy na základní školu v Ostravě-Prívově. Nejvíce mě baví matematika a tělesná výchova. Jsem ráda, že chodím do Chaloupky na doučování, protože někdy něčemu ve škole nerozumím. Do Chaloupky chodím pravidelně na sobotní akce a od září taky na výtvarku. To mě moc baví, ráda kreslím. Od dvou let bydlím u tety, protože se o mě mamka nestará a nezajímá se o mě. Jsem jedináček, ale vyrůstám se svými sestřenicemi. U tety se mám dobře. Nedávno jsme se přestěhovali do většího bytu. Těším se, že budu mít společně pokoj se sestřenicí Klaudíí.

Až budu velká, chtěla bych pracovat jako prodavačka. Představuji si, že bych prodávala potraviny v obchodě nebo oblečení, protože bych měla slevy. Když se zamyslím nad svou budoucností, chtěla bych bydlet sama v bytě v Ostravě. A určitě budu mít psa! Přála bych si bílou čivavu, která by se jmenovala Max. V tuto chvíli si neumím představit, že bych měla děti, ale třeba se časem rozhodnu jinak.

Natálie Zdebská

CHCI BÝT RYCHLÝ JAKO BOLT

Jmenuji se Filip, mám devět let a chodím do čtvrté třídy na základní školu ve Slezské Ostravě. Z předmětů mám rád matematiku, geometrii a tělocvik. Bydlím v rodinném domě s mamkou, taťkou a sourozenci Sandrou, Anetkou a Niki. S kamarádkou chodím do kroužku capoiery už asi tři roky. Taky chodím třetím rokem do základní umělecké školy na flétnu a rok na zpěv. Druhým rokem chodím taky do atletiky – věnuji se běhu na 400m, štafetě a skoku do dálky. Jednou bych chtěl být úspěšným sportovcem. Rád bych se věnoval především běhu, časem i na delší tratě. Mým vzorem je Usain Bolt. Je rychlý jako blesk. Chtěl bych být rychlý jako on. Po základní škole bych chtěl jít studovat, abych měl nějakou školu. A až budu velký, chtěl bych mít velký rodinný dům se zahradou a bazénem. Bydlet budu určitě v Ostravě, abych byl nablízku své rodině. Jednou bych chtěl mít dvě děti – holku a kluka. Přál bych si, aby měly všechny děti rodinu, tak jako já a mí sourozenci.

Filip Zbořil

SNÍM O ŽIVOTĚ VE ŠPANĚLSKU

Jmenuji se Sandra. Je mi 13 let a chodím do sedmé třídy základní školy ve Slezské Ostravě. Mám tři sourozence, Filipa, Nikolu a Anetku. Ve škole mě baví matematika, český jazyk a výtvarka. Když jsem byla malá, chtěla jsem být herečkou a zpěvačkou. Teď bych chtěla po základní škole jít studovat do Hlučína obor prodavač. Mým velkým snem je odstěhovat se do Španělska. Mít bohatého muže, pěkný velký dům s bazénem, auto a vše, co potřebuji. Chtěla by mít s mým budoucím mužem jednu dceru jménem Kamila. Nejvíce si přeju, abychom byli spokojená rodina.

Sandra Zbořilová

Michal Mariánek: Nikdy nevíte, co vám z potomka vyroste

Coby muž se pracovně našel v oborech, kde převažují ženy. Z kantořiny zběhnul k sociálu, začínal jako úředník ostravského magistrátu a dnes je náměstkem primátora pro věci sociální, zdravotnictví a prevenci kriminality.

„Lidi mám rád. Necítím se jako odborník na poskytování sociálních služeb a neuměl bych o někoho pečovat přímo, to by mě tolik nenaplňovalo. Ale baví mě hledat reálná řešení - co je potřeba udělat, aby vše fungovalo. Nikoli řešení snová, která za rok vyšumějí nebo která neufinancujeme,“ říká Michal Mariánek.

Čím váš školství a pak sociální sféra lákaly?

Abych byl upřímný, chtěl jsem jít na práva, ale neuspěl jsem. Sportoval jsem, tak jsem bez problémů zvládl přijímačky na pajdák na tělocvik a přibral si

k tomu dílny. Za rok už jsem práva znovu nezkoušel, na pajdaku jsme měli výbornou partu a bylo mi tam fajn.

Učení je vděčné, je to, jako když sekáte dřevo - vidíte rychle výsledky. Ale taky je to extrémně náročné, kdo nezkusil, neuvěří. Musíte se soustředit, jinak vás třída semele. Neustále jste hodnocený, žáky, rodiči, nadřízenými. Když to chcete dělat dobře, každých pětadvaceti minut je hodně náročných. Když učíte šest hodin v kuse, jste úplně vyflusnutý. Každý vidí jen prázdniny, ale ty slouží k tomu, aby se kantor zvetil.

Ve školství to bylo dobré, vděčné a náročné. Ale chtěl jsem změnu, nový im-

pulz. To asi potřebuje každý. Tak jsem přešel na magistrát na odbor sociálních věcí.

Další převážně ženské pole.

Byli jsme tam tři chlapi. Na dvacet pět žen. Ale cítím se dobře i v kolektivu mužů. Neuvědomuju si, že bych kdy měl v práci někoho, s kým bych měl problém. Buď je to z podstaty mě samého, nebo jsem měl štěstí na dobré lidi. Kdykoli narazím v osobním životě na zlého člověka, vždycky mě to zaskočí, byť mi není dvacet. Nejsem žádný Mirek Dušín, ale nepřemýšlím o lidech zle. A nechápu, že to někdo umí.

Odbor sociálních věcí, jemuž dnes velí, zná zblízka. Začínal tu jako úředník.

Dlouho jste závodně sportoval, sport máte rád. Co vám dal do života?

Cílevědomost, jdete přes překážky, když děláte kolektivní sport, musíte umět spolupracovat. Společné prožívání. A možná i nadhled. Intenzivní sportovní a tréninky vás lépe přenesou pubertou. Vyblbnete se sportem.

A co vám dala rodina, z níž jste vzešel?

Všechno, co si nesu. Držíme pohromadě. I širší rodina. Rodiče už nemám. Otec měl dva bráčky a sestru, vždycky jsme se všichni potkávali. Kořeny máme ve Fulneku a jednou za rok se všichni sejdem. My chlapi držíme při sobě, i když samozřejmě všechno řídí ženské.

Měl jsem hodně liberální rodiče a hodně prostoru. Až do průšvihů, který se vyřešil. Nikdy jsem necítil, že bych měl extra limity, opravdu tam byla velká důvěra.

Jste vůči vašim dvojčatům taky takový?

Ano, ale začínáme pubertu, tak to musíme víc korigovat. Pravidla stanovuje manželka, je trochu přísnější a jsem za to rád.

Někdy mám pocit, že jsem táta na částečný úvazek, občas jsem doma málo, je to náročné. Snažím se s dětmi trávit čas a jako každý chlap tak, aby mě to bavilo, to je jasné. Nejčastěji jezdíme na bazén, s dcerou chodím do kina. Syn je autista. Žena odešla ze školství a rozjela neziskovou organizaci, která pomáhá dětem s autismem. Co neformálně dělala spoustu let, to teď zoficiální a poskytují službu rané péče. Jmenují se Alfi a už dělali přednášky i pro pěstounské rodiny.

Jak vnímáte pěstounství?

Práce je to náročná, to bez debaty. Jsem zvědavý, jak se to bude vyvíjet se změnami, které se chystají. Nejsem úplně přesvědčený, že je cesta zrušit všechny pobytové služby, podle mě by stačilo, kdyby byly v menším měřítku. Je určitá skupina dětí, o které je velice těžké se postarat.

Co si neodkážu představit, co bych neuměl, je pěstounství na přechodnou dobu – mít dítě tři měsíce a pak jej vrátit. Já zapustím kořeny, i když jedu někde na dovolenou. Nedejbože kdybych se o někoho staral, navážu k němu pevný vztah.

Mohl bych dítě adoptovat, ale ne půjčit a vrátit. Pokud to někdo zvládá a zvládá to dobře, obdivuju ho. I adopce a trvalé pěstounství je neznámý prostor, nevíte, co se vám z toho malého klubička, které si vezete domů, vyklubne.

Myslíte, že se rodina dá nahradit?

Asi ano, pokud jste v nefunkčních vazbách nebo jste rodiče vůbec nepoznali, což je extrémní případ, je důležité prostředí, které vám lidé okolo vytvoří. Rodina nemusí být jen biologická máma a táta, o tom jsem bytostně přesvědčený.

Jana Fabianová

Z dvojčat Filipa a Zuzany už jsou teenageři. V pozadí tátovo pracoviště.

Sportoval odjakživa. Nejprve to byl volejbal, pak florbal, dnes ponejvíce golf.

Mgr. Michal Mariánek

náměstek ostravského primátora pro oblast sociálních věcí, zdravotnictví a prevence kriminality

- ▶ rodák z Ostravy, kde absolvoval Maticíni gymnázium a Pedagogickou fakultu Ostravské univerzity, aprobace tělocvik-dílno
- ▶ šest let učil na Základní škole Václava Košaře, k tomu měl tréninkový úvazek na sportovním gymnáziu. Poté přestoupil jako úředník na ostravský magistrát, odbor sociálních věcí, úsek včasné intervence. Z něj přešel v témže odboru na místo koordinátora sociálních služeb. Od listopadu 2015 je náměstkem ostravského primátora.
- ▶ je ženatý, s manželkou Gabrielou má dvojčata Filipa a Zuzanu (13)
- ▶ koníčky: sport - kdysi hrával závodně volejbal a trénoval ženský florbalový tým, dnes si s chutí zajde na badminton, tenis a golf. Rád čte, především životopisy, historické romány a tvorbu Fredericka Forsytha, a také chodí do divadla, ponejvíce na číhnohru.

Užijte si děti, rychle vyrostou, vzkazuje Hana Čašová

Znáte Chaloupku? Je to místo ukryté mezi domy kousek od ostravské galerie Chagall v Moravské Ostravě. Svět plný her, zábavy, vědění a potkávání. Pevnost, kde je hlavní rodina.

Areál bývalé mateřinky vždycky sloužil dětem, s Chaloupkou ale dostal nový, prorodinný rozměr. Rodiče sem nechodí děti odkládat, chodí se sem společně bavit. Trávit spolu čas. A někdy se taky věnovat sami sobě, protože když jde táta na angličtinu nebo máma na jógu, v Chaloupce se o dítě v klidu postarají.

„Chaloupka má dvě tváře, dvě poloviny. Čtenáři Pěstounových znají hlavně tu okolo náhradní rodinné péče. Ale Chaloupka je taky místo pro děti a aktivní rodiče. Léta funguje cvičení a poradna pro těhotné, víkendová setkání Nepřines mě čáp, cvičení, masáže kojenců, semináře pro mámy a táty, výtvarné studio a cvičení pro děti od těch nejmenších. Nově máme pohybově-taneční studio pro nejmenší, vede jej lektorka moderních tanců, máme jógu pro děti, miniškolku, Montessori pedagogiku – tři skupiny, z nichž jedna je pro korejské děti. K tomu děláme jednu větší akci měsíčně – karneval, pyžamkovou party, sportovní odpoledne a mnoho dalších. A Chaloupka pořádá i velké rodinné akce typu Tátafest či Valíme se Slezskou,“ vyjmenovává manažerka Rodinného a komunitního centra Chaloupka Hana Čašová.

Ryze pro dospělé má Chaloupka v rámci Ženské skupiny orientální tance a jógu pro ženy nebo češtinu pro cizince, angličtinu, poradnu. A taky během celého roku spoustu seminářů a workshopů. „Třeba semináře renomovaných psychologů,

Hana Čašová s Chuckem, sehraný domácí tandem. Na procházkách se často rodí nápady pro Chaloupku.

sem patří i kurz manželů Kopřivových Respektovat a být respektován. Přijíždějí jednou za rok, jejich kurz mívá obrovský ohlas. Chodí nejen rodiče, ale i kantoři z mateřinek a vychovatelé z družin,“ popisuje Hana Čašová.

Program pro dospěláky má pokaždé praktický bonus: hlídání dětí. Snahou je připravit náplň tak, aby dala dětem i rodičům co nejvíce: „Aby aktivity byly propo-

jené, smysluplné, aby fungovaly. Pokud jde o lektory, více věřím lidem zkušenějším a hodně sázím na kantorky – mají v sobě řád, systém. Moje krédo je, že všechno je o lidech. A ještě jedno mám: každý tu má své místo. Chaloupku vnímám jako mozaiku. Recepční, lektorka, já, pedagogové, všichni tady máme své místo. Musíme se umět vzájemně zastoupit, věřit si, být loajální a dýchat pro ni.“

Velkých dětských center v Ostravě mnoho není, ale přibyla spousta malých dětských skupin. „Třeba vedle v domě se cvičí. Tady za rohem taky. Konkurence je obrovská. Úřad práce udělal plno rekvalifikačních kurzů na chuť, takže školky mohou přijímat i mladší děti,“ vysvětluje manažerka.

Přesto má jasno, v čem je Chaloupka výjimečná. „V Chaloupce si každý najde to svoje. A v týmu jsou tu lidé, kteří mají zkušenosti, za kterými si stojím, že sem patří. To je pro mě důležité,“ říká Hana Čašová.

A její vzkaz rodičům? „Aby si své děti užili. Doba, kdy jsou malé, rychle uteče. Čím více spolu budou, tím více se to vrátí.“

Jana Fabianová

Hana Čašová

manažerka RKC Chaloupka

- ▶ absolventka Janáčkovy konzervatoře v Ostravě, obor hra na klavír, dnes je vedoucí hudebního oboru a učitelkou klavíru a malých dětí v přípravném studiu Základní umělecké školy v Ostravě-Mariánských Horách
- ▶ Chaloupku zná deset let, čtyři roky v ní působí na pozici manažerky – má na starosti koordinaci veškerých aktivit
- ▶ má dceru Veroniku (29), která se stará Chaloupcem o grafiku
- ▶ ze všeho nejraději cestuje, ráda jí, spí, zbožňuje Rožnov, kde má chalupu, les, houbaření a zvířata, společnost jí doma dělá černý pes plemene schipper Chuck (1,5)

O CHALOUPECE

- ročně projde prostorami centra více než 12 tisíc návštěvníků
- tým lektorů, pedagogů a odborníků pro ně připravuje pravidelné dlouhodobé pohybové, vzdělávací i lifestyle kurzy, stejně jako jednorázové workshopy a semináře
- mezi oblíbené každoroční akce patří Karneval, Den rodiny, Dětský den, Hurá na prázdniny, Drakiáda, Cesta světýlek, Halloween, Mikuláš a Vánoce v Chaloupce, stejně jako červnový Tátafest nebo zářijové Valíme se Slezskou

Rodičům a dětem

Kluby aktivních rodičů

Berušky, Broučci, Želvičky, Medvídci. Náplní je kromě cvičení spolu s dětmi také trávení času s ostatními rodiči, vzájemná komunikace a předávání si zkušeností, sdílení problémů i radostí při výchově dětí.

Dětská skupina s prvky Montessori pedagogiky

Čtyřhodinový program pro děti bez rodičů od 1,5 do 4 let, který připravuje děti na vstup do mateřské školy.

Montessori klub

Setkávání rodičů s dětmi v připraveném prostředí a praktický nácvik metod Montessori pedagogiky. Vzájemné vyměňování zkušeností s touto metodou v domácím prostředí vlastní rodiny.

Čeština pro cizince

Pro cizince, kteří chtějí znát základy komunikace v českém jazyce s možností tlumočení do angličtiny.

Angličtina pro začátečníky a pokročilé

Komunikační lekce v anglickém jazyce, náplní bylo poskytnout Čechům i cizincům informace a zajímavosti o národech, jejich jazyku a zvycích.

Příprava na porod a rodičovství

Cyklos přednášek pro budoucí rodiče s porodní asistentkou a doulou, zaměřený na přípravu na porod a péči o dítě.

Barevná jóga pro děti

Pravidelné hodinové lekce s cvičitelkou jógy pro děti předškolního a školního věku (3-9 let).

Jóga pro ženy

Pravidelná týdenní aktivita s cvičitelkou jógy pro ženy každého věku, spojená s odbornými přednáškami o významu a vlivu cvičení na lidský organismus.

Setkání s psycholožkou

Společné povídání se zkušenou psycholožkou. Pravidelné setkávání nad tématy, která rodiče trápí ve výchově dětí.

Poskytování individuálního a skupinového poradenství

Zdarma poradenství a zprostředkování odborné pomoci (psycholog, finanční poradce, právník a další odborníci).

Služby doprovázení

Sociální pracovník doprovází klienty na úřad, k soudu a do dalších institucí. Poskytujeme nejen morální podporu, ale také odbornou radu.

Asistovaný styk dětí s rodičem

Podporujeme a pomáháme rozvíjet komunikaci v rodinách při vypjatých životních situacích, jako je například rozvod rodičů.

Zdravotní gramotnost

Cyklos přednášek a besed ke zdravému životnímu stylu s praktickým nácvikem v rámci workshopů.

Do Chaloupek

Pondělí	
8-12	Dětská skupina s prvky Montessori pro děti od 2 let
Úterý	
8-12	Dětská skupina s prvky Montessori pro děti od 2 let
9-12	Angličtina pro začátečníky a pokročilé s hlídáním dětí
9-10	Broučci I. skupina - cvičení pro chodící děti od 1 - 2 let
10-11	Medvídci - cvičení pro děti od 2 let
15-17	Angličtina pro děti
15-30-18	Příprava na rodičovství - cvičení a přednášky pro těhotné, povídání s doulou
16-18	Výtvarné studio pro děti od 8 let
Středa	
8.30-9.30	Orientální tance I. + semináře o významu pro naše zdraví
9.30-10.30	Orientální tance II. + semináře o významu pro naše zdraví
15-16	Klub Montessori pro cizince (v angličtině)
16-17	Klub Montessori II. pro děti od 2 do 3 let
17-18	Klub Montessori III. pro děti od 3 do 7 let
Čtvrtek	
8-12	Dětská skupina s prvky Montessori pro děti od 2 let
9-10	Broučci II. skupina - cvičení pro chodící děti od 1 - 2 let, pohybově-taneční aktivita
10-11	Medvídci - cvičení pro děti od 2 let, pohybově-taneční aktivita
14.30-17	Výtvarná výchova pro děti od 8 let
16.30-17.30	Barevná jóga pro děti od 3 let
18-19	Jóga pro ženy + semináře o významu jógy na naše zdraví
Pátek	
9-10	Berušky
10-11	Želvičky - cvičení pro děti, které lezou, ale ještě nechodí
10-12	Čeština pro cizince

Základní myšlenka kampaně Dejme dětem rodinu

Kampaň má přispět ke změně současné situace dětí v dětských domovech a jiných ústavních zařízeních, podpořit jejich výchovu v náhradních rodinách a zajistit jim patřičné rodičovské vzory. Zároveň je smyslem a cílem projektu odstranit nedostatečnou informovanost lidí o této problematice.

V zájmu každého dítěte je vyrůstat v klidném a harmonickém prostředí. Ne každý z rodičů však může toto zdravé rodinné zázemí svým dětem zajistit. Iz tohoto důvodu se mnoho dětí ocitá v ústavní výchově (dětské domovy, dětská centra). Alternativou ústavní výchovy je náhradní rodinná péče, jež může být realizována formou osvojení, pěstounské péče, pěstounské péče na přechodnou dobu, poručenství nebo svěření dítěte do výchovy jiné fyzické osoby než rodiče. Pojďte ji s námi podpořit!

Více na www.dejmedetemrodinu.cz

ERASMUS+ potřetí: inspirativní postupy z Belgie

Jak naši stálí čtenáři vědí, Rodinné a komunitní centrum Chaloupka figuruje v mezinárodním projektu Erasmus+. Tento projekt funguje pod záštitou turecké organizace ve spolupráci s Litvou a Belgií. Projekt je realizován na bázi předávání zkušeností a dobré praxe v oblasti péstounské péče mezi členskými zeměmi. Po návštěvě Turecka a Litvy jsme v dubnu zavítali do belgického Gentu. Připomněli jsme si, jak funguje místní systém náhradní rodinné péče, a dozvěděli jsme se spoustu zajímavostí!

Pěstounská péče v Belgii

V Belgii spadá péstounská péče pod jedinou organizaci podporovanou státem. Jde o organizaci Oost Vlaanderen, která nabízí několik modelů péstounské péče. Jde o podporující model, kdy je péstounství založeno na domluvě mezi péstounem a biologickým rodičem a nastává v situacích, kdy rodič dočasně potřebuje, například ze zdravotních důvodů, podporu při výchově dítěte. Stejně jako v ČR je zde využívána péstounská péče na přechodnou dobu a dlouhodobá péstounská péče. Zajímavá je možnost péstounství pro dospělé osoby se speciálními potřebami, tedy podpora osob s disabilitami nebo psychickými problémy. Vzhledem k aktuální situaci v Evropě je nově zavedena kulturně sensitivní náhradní péče pro uprchlíky a různá etnika.

Na rozdíl od Česka v Belgii nejsou péstouni podpořeni finančním příspěvkem státu. Peníze jsou směřovány pouze na dítě. Péstounem se může stát osoba starší 18ti let, která splňuje náročná kri-

Tým Chaloupky na belgickém setkání.

Česko-litevsko-turecko-belgická výměna péstounských zkušeností.

teria. Kompetence se posuzují na základě dotazníku a osobních pohovorů, které se zaměřují na témata základní důvěry, citové vazby dítěte a dospělého, zkušeností se ztrátou, loajalita k dítěti a jeho rodině a společné skupinová práce. Uchazeč musí mít čistý rejstřík trestů, musí prokázat pedagogické dovednosti, mít trvalé bydliště v provincii, kde o péstounskou péči žádá, a všichni členové rodiny musí potenciální péči schválit. V rámci přípravy je také intenzivně pracováno s biologickými dětmi v rodině žadatelů.

Kulturně sensitivní přístup

Vzhledem k tomu, že 20% belgické populace tvoří přistěhovalci, tedy minorita - především z Maroka, Alžírsko, Tunisu, Turecka, Sýrie, Iráku, Afghánistánu, Čechenska a Afriky, bylo nutné přizpůsobit sociální práci tomuto faktu. Vznikl tak kulturně sensitivní přístup, který je zaměřen na pochopení různorodých kultur a jejich propojení. Z tohoto důvodu je nutné, aby organizace měla v týmu pracovníků zástupce co nejvíce minorit, aby došlo k co nejlepšímu po-

chopení národnostních specifik a zprostředkování péstounské péče. Pojem péstounská péče je přitom pro mnohé kultury velkou neznámou. Tyto je proto velmi těžké přesvědčit o potřebnosti náhradní péče. Odborníci tak hledají různá přirovnání, aby problematiku objasnili. Vypráví například příběh o proroku Mohamedovi, který byl vychován svými příbuznými, což by se dalo považovat za příbuzenskou péstounskou péči. Sociální pracovníci se také často setkávají s neakceptováním jejich výroků kvůli náboženství. V návaznosti na to vznikla vazba mezi organizací a kostely či mešitami, kde jsou imigrantům poskytnuty veškeré důležité informace. Co se týče umísťování dětí nemajoritního etnika, je zde snaha o začlenění do co nejkompatibilnější rodiny. Problém je, že minority si děti do péstounské péče brát nechtějí. Důvodem často bývá nízká vzdělanost, špatná finanční situace, neschopnost najít si stabilní zaměstnání a v neposlední řadě uzavřenost komunity. Rovněž spatřují problém v kontaktu s biologickou rodinou přijatého dítěte. Organizace se snaží o co nejlepší přípravu péstoun-

ských žadatelů. Ta probíhá obdobně jako u majoritních uchazečů, samozřejmě se zaměřením na kulturní specifika. Pokud se umísťuje dítě do rodiny jiného etnika, musí být příprava a podpora pěstounů velmi důkladná.

Video-feedback – podpora citlivosti v rodičovské úloze

Děti v pěstounské péči jsou často zašizeny traumaty a trpí poruchou citové vazby. Je to způsobeno absencí stabilních zdravých vztahů s blízkými osobami. Pokud dítě v prvních letech života nemá vhodné podmínky pro získání bezpečného citového pouta k jednomu dospělému člověku, dochází k poruchám attachmentu. Pokud k tomu dítě v běžném životě zažívá chronický strach, stres a trauma, mohou se nezpracované negativní zážitky projevit i v dospělém věku, a to jak psychickými, tak zdravotními problémy. Dětství si nevybíráme. Jak ale pracovat s dítětem s traumatem či poruchou citové vazby?

Děti s některým ze dvou výše zmíněných problémů se chovají v běžných situacích nestandardně, ačkoliv se dostanou do milující pěstounské rodiny. Úloha pěstounů při výchově těchto dětí není jednoduchá. Děti jsou emočně nestabilní nebo nevykazují žádné emoce, je těžké si udržet jejich pozornost, obtížně plní obvyklé úkony, jsou nepřízpusobivé, zraněné, zvláštními způsoby si vynucují pozornost. Pěstouni si musí dát pozor, aby při působení na dítě využívali pouze pozitivní motivaci, neměli sklony k negativním trestům či odepírání citové vazby. K tomu jim pomáhá metoda video-feedback. Funguje na principu natáčení krátkých videí. Hlavními aktéry jsou jeden vybraný pěstoun (nikoli oba rodiče) a dítě. Tito dostanou od koordinátora úkol, který musí

Gent udělal na českou výpravu dojem.

splnit. Jde o jednoduché úkoly. Například nakrmit dítě. Skládat kostky. Ale i obtížnější, například když dítě musí sledovat, jak rodič vytahuje z tašky hračky na stůl, ale nesmí na tyto hračky sáhnout. Celá situace se natáčí. Během jednoho dne se udělají celkem 4 krátké asi pětiminutové filmy s různými aktivitami. Interakce rodiče a dítěte se potom analyzuje a dělá se zápis o tom, co by se dalo v dané situaci udělat lépe, co rodič vyřešil dobře. Natáčecí dny mohou probíhat opakovaně, dle potřeb rodičů a doporučení koordinátora. Rodič může během natáčení v důsledku sebereflexe říct stop, když cítí, že by se v dané situaci měl zachovat jinak, a situaci opakovat podle lepšího scénáře. Tento nácvik umožní rodičům lépe zvládat jak obtížné, tak každodenní aktivity se svými

komplikovanými dětmi. Dlouhodobé pozitivní působení pak může obnovit citovou vazbu a odstranit negativní důsledky traumat.

Pěstounská péče pro dospělé s disabilitami a psychickými poruchami

V České republice je pěstounská péče možná pouze do dosažení zletilosti (případně do dokončení VŠ vzdělání, max. do 26 let). V Belgii si mohou vzít pěstouni do péče i osobu starší 18ti let. Musí však jít o takovou osobu, která potřebuje pomoci. Důvodem může být jak fyzický hendikep, tak psychické obtíže. Pěstouni dostávají na tyto osoby podporu státu. Je počítána na den, podle toho, kolik dní v měsíci se o osobu fakticky starali. Taková pěstounská péče by mohla být pro ČR velkou inspirací. V současné době nemáme obdobnou formu podpory pro dospělé s disabilitami a psychickými poruchami. Alternativou může být snad jen opatrovnícká péče, kdy ale opatrovaný dospělý musí být alespoň částečně omezen na způsobnosti.

Chcete vědět víc?

Chcete-li se dozvědět podrobnější informace o těchto, ale i dalších tématech spojených s pěstounskou péčí v zahraničí, přijďte 5. 10.2017 do hotelu Mercure v Ostravě na Mezinárodní konferenci pořádanou Rodinným a komunitním centrem Chaloupka. Budete mít možnost potkat se se zástupci všech zemí projektu Erasmus+, kteří Vám kromě připravených prezentací zodpoví Vaše dotazy. Budeme se na Vás těšit!

Tereza Polochová
RKC Chaloupka

RKC Chaloupka a TriComUnity o.p.s pořádá:

SOUSEDSKÉ SLAVNOSTI

20. května – sobota od 9.30 do 12.00 hod. - vnitroblok sídliště MUGLINOV
27. května – sobota od 9.30 do 12.00 hod. - TJ Kunčičky, Polní osada

pro děti soutěže a odměny, pro dospělé setkání u kávy /napečte a přineste/

2. června – pátek 18.00 hod.	LETNÍ KINO PRO DĚTI, ZŠ Bohumínská na dvoře
23. června – pátek 20.00 hod.	LETNÍ KINO PRO MLÁDEŽ, zahrada Gymnázia Hladnov
24. června – sobota	VÝLET DO ZOO, nutná rezervace
8. září – pátek 15.00 - 18.00 hod.	SPORTOVNÍ ODPOLEDNE, ZŠ Bohumínská
17. září – neděle 15.00	KINO PRO RODINY S DĚTI OD 3 let, Dědičná ul. 10, RKC Chaloupka
23. září – sobota, 10.00 hod.	VALÍME SE SLEZSKOU, Gymnázium Hladnov
20. října – pátek 15.00 -17.00 hod.	DRAKIÁDA, za firmou Karcher, ul. Bohumínská
8. listopadu – středa 15.00- 17.00 hod.	SPORTOVNÍ ODPOLEDNE, tělocvična ZŠ Chrustova
12. listopadu – neděle 15.00 hod.	KINO PRO RODINY S DĚTI, Dědičná ul. 10, RKC Chaloupka
4. prosince – pondělí 15.00- 18.00	MIKULÁŠSKÉ ODPOLEDNE, KD Heřmanice, nutná rezervace

Všechny akce zdarma pro děti ze Slezské Ostravy Přihlaste se na: dobosova@rcchaloupka.cz, 731 681 304

www.rcchaloupka.cz www.tricomunity.com Partneré akcí: **OSTRAVA!!! OSTRAVA!!!**
SLEZSKÁ OSTRAVA

POZVÁNKY

Sousedské slavnosti a letní i zimní kino na Slezské

I tento rok pořádáme oblíbené sousedské slavnosti. Že nevíte, o co jde? Možná ještě neznáte všechny sousedy a zatím nevíte, že si máte co říct a můžete si navzájem poradit, pomoci nebo společně dát kafe. Přijďte si s námi odpočinout v příjemném přátelském prostředí a poznejte lépe místo, kde žijete. Podělte se s ostatními o vaše dobroty a my pro vás připravíme kávu a čaj.

Po úspěšné loňské premiéře jsme se rozhodli uspořádat v průběhu roku několik promítání pro děti a rodiny. Konkrétní filmy si můžete sami odhlasovat na facebooku Rodinné a komunitní centrum Chaloupka. Na váš výběr filmů a celou akci se budeme moc těšit!

Tereza Polochová, RKC Chaloupka

Co v osmnácti? Výzkum nabídne zkušenosti odjinud

Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z.s. realizuje od března 2017 projekt Metodika 18+. Je zaměřený na mladé dospělé opouštějící pěstounskou péči.

Nápad vznikl v návaznosti na situaci odrostlých pěstounských dětí, které nám odcházejí z péče a přecházejí do samostatného dospělého života. Spolu s ukončením pěstounské péče končí také finanční podpora pěstounů i dětí samotných. Mladý dospělý sice dostane jednorázový příspěvek pro start do života, ale stačí to?

Odpověď je jednoznačná: ne!

Odcházející jsou nepřipraveni na osamostatnění se, často svůj start pack utratí během pár dnů, a poté mají sklony k nežádoucím jevům, jako je bezdomovectví, nezaměstnanost, drogové a alkoholové závislosti, kriminalita.

Máme řešení. V průběhu dvou let budeme pracovat na rozsáhlém výzkumu, který přinese příklady dobré praxe ze zahraničí a pomůže nám rozšířit metody sociální práce k přípravě dětí na odchod z náhradní péče. Výsledkem bude dokument Metodika 18+, který by měl být jakýmsi návodem, jak překonat náročný životní zlom, a to jak pro odborníky, tak pěstouny a samozřejmě i samotné odcházející.

O výsledcích výzkumu Vás budeme průběžně informovat.

Tereza Polochová, RKC Chaloupka

SLOVA NEJSOU DŮLEŽITÁ

10. - 11.6. 2017

RKC CHALOUPKA OSTRAVA

ZÁŽITKOVÝ PĚVECKÝ WORKSHOP pro děti
i dospělé pod vedením zpěvačky, muzikantky

a sbormistryně **IDY KELAROVÉ**
pro poznání sama sebe a našich nejbližších
přihlášky posílejte na dobosova@rcchaloupka.cz
nebo tel. 731681304

Rodinné a komunitní centrum Chaloupka z.s.
areál MŠ
Repinova 19, 702 00 Ostrava
www.rcchaloupka.cz
email: info@rcchaloupka.cz
tel: 596 133 377, mob. 730 526 199

OSTRAVA!!!

Táta fest

RKC CHALOUPKA POŘÁDÁ POD
ZÁŠTITOU STAROSTKY MOB MOaP PETRY BERNFELDOVÉ

NEDĚLE 18. června 2017

Masarykovo náměstí v Ostravě

14.00 - 18.00 hod.

PTAKUSTIK

BANDA DEL CAFFE

Program pro malé i velké
moderuje TOBI

www.tatafest.cz
www.rcchaloupka.cz